

Tertio. Inter Catholicos sunt, qui putant, potuisse Mariam licite nubere, quanvis ante desponsationem virginitatis votum emisisset, quia pater eius praecipit ei matrimonium. Credunt enim Numerorum 3. contineri, quod possit Pater votum virginitatis, seu castitatis a filia emisum irritare, modo id faciat eadem die, qua ipsi constet de voto emiso. Resert Hennus tract. de praecipuis vitæ Christi mysteriis art. 4., qui subdit, quod hoc non obstante retinuit B. Virgo in se propositum castitatis servandæ, quantum posset; & ideo credibile putat, quod contracto matrimonio inter se convenerint Maria & Joseph de Virginitate servanda.

Quarto. Alii existimant Mariam & Joseph obligatione voti, antecedenter contratti, vel fuisse solutos, vel saltem dubitasse, an voti religione tenerentur, quando matrimonium invicem contrahere debuerunt. Tribuitur a Gravefon hac opinio Bollandi tom. 3. de actis Sanctorum ad diem 19. mensis Martii, cuius hæc retulit verba: „Dirarum, omniumque malorum extremum censebatur in veteri lege desperatio posteritatis, maxime si qui parentibus suis sic vicini essent, ut nisi procreandæ proli operam darent, frustrandi essent majores sui speratae successionis bono, & retro in caput volvenda hæreditas. Cum itaque hæc omnia in Josepho, arque Maria tantum fuerint majora, quanto præius illi per rectam tam naturæ, quam legis lineam ad illam spem admovebantur, cur ergo hic verear cogitationem meam utriusque honori non parum forte conducturam aperire, farique suspicari me rebus sic constitutis; re vera, & ex ipsa natura obligationis, si mulcum tali voto vix ac ne vix quidem consistentis, potiori debito prævalente, solutum fuisse ea religione utrumque, aut saltem dubitasse, num adhuc obligarentur?“

Quinto. Post S. Thomam 3. p. q.28. art.4. alii asserunt, Mariam, antequam matrimonium cum Josepho iniret, vovisse virginitatem, non absolute, sed conditionate; hac scilicet conditione, si Deo placearet; & hoc pacto volunt, vere posse virginitatis votum cum matrimonio convenire. At Nos superiorius ostendimus, virginitatis votum, a B. Virgine emisum, fuisse absolutum, non conditionatum; ac proinde hæc sententia in nostris principiis nequit habere locum.

Sexto. Sotus existimat, B. Virginem emi-

sisse votum virginitatis post nuptias, & ideo potuisse per contractum matrimonialem se obligare ad reddendum debitum. At nos etiam superiorius probavimus, non post, sed ante nuptias virginitatis votum fuisse a B. Virgine nuncupatum; quod præcipue diximus ex Augustino lib. de Sancta Virginit. cap.4. docente: *Tradita est viro iusto, non ablaturo, sed custodiatur, quod jam ipsa vorerat.*

Seprimo. Scotus, Suarez, Sanchez, aliqui sentiunt, B. Virginem consensisse in obligationem ad copulam, non vero in ipsam copulam, quam sciebat per revelationem, quod S. Joseph nunquam esset petiturus. Verum hanc viam, scribit Viva, communiter rejici; quia illicitus est consensus in obligationem ad actum illicitum; scilicet ad homicidium injustum, si illud Rex præcipiat, quanvis quis certo sciat, nunquam esse illud a Rege præcipendum. Ex quo inferit, quod non poterat B. Virgo per contractum matrimonialem consentire in obligationem ad copulam, quæ ratione voti supponitur illicta; quanvis certo sciret, eam Joseph nunquam fore petendam. Ita Viva par. 5. de justitia, & jure, disp. 2. qu. 3.

Oktavo. Canisius, aliqui apud Sanchez lib.2. disp.28. volunt, B. Virginem non matrimonium, sed sponsalia contraxisse; & hoc pacto nullam, credunt, esse difficultatem conciliandi Virginitatis votum cum Sponsalibus, cum quibus recte stare posse, prætendunt. At sententia hæc fuit etiam in superioribus a Nobis impugnata, quando probavimus inter B. Virginem, & S. Joseph verum intercessisse matrimonium.

Nono. Hugo de S. Victore, quem sequitur Egidius Columna lib. 2. de regimine Principum, aliqui apud Vasquez 3. p. disp. 125. & apud Sanchez lib. 7. disp. 97. putavit, matrimonium B. Virginis fuisse solum in ordine ad convivendum B. Joseph, non vero in ordine ad procreandam prolem, & ob hoc bene potuisse, cum virginitatis voto componi. Subdens, quod sicut matrimonium permittitur ab Ecclesia decrepitis, qui prolem procreare non possunt, ita etiam permitti potest Virginibus, qui prolem procreari nolunt; qui finis primarius matrimonii est conjunctio animorum, non corporum; explicans denique verba illa Genes. 1. Relinquit homo Patrem, & matrem, & abdabit (hoc est associabit) uxori sue: & finis secundarius est prolis procreatio;

pro-